

Ola ki Düştü Yolunuz

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Eylül 2016

İkbali sırtttıkça sırnaşık tümcelerin doğurgan bir rezalet adeta o kinaye yüklü mizaçlarda solmaya mahkûm üç beş kırık gül.

Kırgın mizacımlın yansımasına teveccüh buyuran o zincirleme kazaya rehin verdiğim leşlerim: Delik deşik yüreğin sıdkı sıyrılmış ve o mahmur kefaretni de ekledim mi...

Sanal ya da gerçek.

Gerçek ya da gerçek dışı.

Ve nefret...

Tanzim ettikçe duygularımı ve böldükçe kalan yarımı, tutkulu bir aşk'a yelken açan duygular cumhuriyetim.

Sanrılardan çıkıp da yola...

Sancılardan öldükçe günbegün...

Ve sınanan dirayetimin o mütecessis cüssesine sığındıkça...

Hani olur da, demekten de öte olmaz bir ikbalin satır arasına üşüşen laf kalabalıklığı yapan insan pazarında görücüye çıkmış onca kinaye ve onca sefil ve berduş imge.

Of, demekten gayri şükre meyletmek.

Şükür yüklü niyazlarımın hükümranlığında yine asılsız bir menkıbeye hükmetmektense sınanan bir kibrin, soluklanan bir aşk'ın ve hangi med-cezir ise solumda yüklü, yürekten seven ve sonlanmaya asla da meyilli olmayan bir günce...

Ha bu gün ha yarın, demekle eş değer belli ki. Belki de sandığın en dibine yığıdığım naftalin kokan, ölü cümlelerim: Ben gibi ya da benden gayrı.

Suslara sığındığım ama konuşmaya da doyamadığım.

Doymaktan öte susuzluğumun rencide eden o ıslak ve külçe çeken ağırlığına peşkeş çektiğim devingen cümleler.

Muhalifim.

Muktedir olmayı dilerdim ancak...

Sonlanmayan meziyetlerin buyurgan çöküşünde ve kırılğan taziyelere sığındıkça, verdiğim kayıpların kim bilir indirdiğim kaçınıcı hatmi?

Suretlerden suretlere damlayan ıslak kaygılar: Nadide kılıfıma geçirdiğimden ziyade geçirgenliği asla sonlanmayacak bir ritüel.

Damıtılmış bir gezegende tüketmeye meylettikçe tükenen kendini bilmez zafiyetlerimizden nasiplendikçe ve soldukça gökyüzü, bilinmedik bir minvale düştükçe yolumuz, işte demekle de eş değer sencileyin bir sığınakta sergüzeşt bir yalnızlığı buyur etmek. Ne gam!

Saklı duygular gün yüzüne çıktıkça, pergelin bilinmedik rotasını kırdığım bir milada rest çekiyorum.

Simli gökyüzünden ötesi yok madem ve mademki benden gayri bir benliği tensiye ediyorum; sonsuz bir yürek sesine teğet geçen kötülüklerin canı cehenneme ki bilindiğin ötesinde sığındığımla eş değer o külfeti yok sayıyorum hem de cüzi irademim hemhal olduğu bir satır arasında.

Ola ki düştü yolunuz gönül pazarına, sakın ha görmezden gelmeyin ve alın taşıyabildiğinizden de ötesini. Hem belli mi olur; hezimet yüklü bir tufanda salıverirsiniz can yeleklerinizi ve buyur edersiniz en atlı ve en akil ukdeyi.

Sıradan bir günün ve sıra dışı bir ömrün hangi taslağı ise artık saklı tuttuğunuz...